Կրեմլի Սենատ, Մոսկվա
Ռուսաստանի Դաշնության Նախագահ
Վլադիմիր Պուտինին
20 Ապրիլի 2014թ.

Ձերդ Գերազանցություն,

Սա իմ երկրորդ նամակն է ուղղված Ձերդ Գերազանցությանը:

Նախ խնդրում եմ ընդունել իմ անկեղծ շնորհավորանքները Ձեզ՝ Ռուսաստանի Դաշնության Նախագահի վերընտրվելու կապակցությամբ: Դա լավագույն ընտրությունն էր, որ Ռուսաստանի Դաշնության քաղաքացիները կատարեցին՝ քվեարկելով հանուն Ռուսաստանի Դաշնության, դաշնակից Հայաստանի և ընդհանուր առմամբ ամբողջ Աշխարհի բարգավաճման և անվտանգության ապահովման համար:

Իմ առաջին նամակը ես գրել եմ Ձեզ 2013 թ.-ի Նոյեմբերի 23-ին, որը Ձերդ Գերազանցության՝ դեպի Հայաստան պատմական այցից մի քանի օր առաջ էր:

Այդ նամակով ես Ձեզ եմ ներկայացրել իմ ծրագիրը, թե ինչպես կապել իրար հետ Հայաստանն ու Ռուսաստանը՝ առաջարկելով կառուցել Անդրկովկասյան ստորգետնյա երկաթուղի: Դա առայժմ միակ հնարավոր միջոցն է, որպեսզի մենք՝ քաղաքական և ռազմական դաշնակից պետություններս, կարողանանք ունենալ ընդհանուր սահման և տնտեսական լայնածավալ հարաբերություններ՝ կապելով Հյուսիսային Օվկիանոսը Հնդկական Օվկիանոսին:

Ձերդ գերազանցություն, Ապրիլի 24-ը ոչ միայն պարզապես սգո օր է մեզ՝ Հայերիս համար, այլ նաև հիշեցում մնացած ազգերին Հայոց Ցեղասպանության մասին, որը ծրագրվեց միջազգային Սիոնիզմի կողմից և իրականացվեց Թուրքիայի Երիտթուրքերի կառավարության կողմից Թուրքիայում 1915 թ.-ին, որն էլ հետագայում դարձավ Բոլշևիկյան Ռուսաստանի դաշնակիցը:

Մեկ տարի անց մենք կնշենք Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցը…

Ցեղասպանության ընթացքում ավելի քան երկու միլիոն անմեղ Հայեր բարբարոսաբար սպանվեցին, իսկ բոլոր ողջ մնացած Հայերն աքսորվեցին դեպի անապատներ, դատապարտվելով դանդաղ մահվան և կամ էլ գաղթեցին այլ երկրներ: Մենք՝ Հայերս, կորցրեցինք մեր Հայրենիքի 90%-ը, սակայն մյուս կողմից այն չար ուժը, ով կազմակերպեց Հայոց Մեծ Ցեղասպանությունը և հրձիգեց Առաջին ու Երկրորդ Աշխարհամարտերը, ստացավ երկիր բնակվելու համար:

Ես իսկապես չգիտեմ, թե Հայկական Սփյուռքը և Հայկական Պետական Համակարգման Հանձնաժողովն ինչպես են նախատեսում կազմակերպել առաջիկա Հայոց ցեղասպանության 100 ամյակը, սակայն ես ունեմ իմ սեփական ծրագիրը:

Բայց մինչ այդ, թույլ տվեք ներկայանալ …

Ես՝ Հայոց Ցեղասպանության (1915-1923) ողջ մնացած զոհերի թոռը, ծնվել եմ 1948 թ.-ի Օգոստոսի 7-ին, Հայաստանի մայրաքաղաք Երևանում: Միջնակարգ դպրոցում եղած ժամանակ ես ստացել եմ առաջին մրցանակ, հաղթելով մաթեմատիկայի Հայաստանի ազգային օլիմպիադայում 1966 թ.-ին: Ապա հաճախել եմ Երևանի Պետական Համալսարանի Ֆիզիկայի

ֆակուլտետը 1966-1971 թթ. և ստացել եմ մագիստրոսի կոչում Տեսական Ֆիզիկայի բնագավառում: Երևանի Պետական Համալսարանն ավարտելուց հետո ես հաճախել եմ Էջմիածնի Հոգևոր Ճեմարան 1971-1973 թթ և ստացել եմ Աստվածաբանության բակալավրի աստիճան: Ապա աշխատել եմ ֆիզիկայի հետ կապ չունեցող տարբեր գիտական հիմնարկություններում՝ որպես ինժեներ: Շուրջ յոթ տարի (1978 - 1985) ես ձերբակալված եմ եղել ԽՍՀՄ-ի Գուլագում, որպես քաղբանտարկյալ՝ Հայաստանի և Արցախի ինքնորոշման իրավունքի համար պայքարելու մեղադրանքով: Ես եղել եմ Երևանի ՊԱԿ-ի բանտախցում (1 տարի), Բարաշևոյի գաղութում՝ Մորդովա (3 տարի), Չիստոպոլի քաղաքական բանտում՝ Թաթարստան (1 տարի) և աքսոր Կրասնոյարսկի երկրամասի Աբան ավանում (2 տարի): Ես ունեմ Հայաստանի քաղաքացիություն և 1988 թ.-ից մինչ այժմ բնակվում եմ Միացյալ Նահանգներում: Ես ունեմ շատ հոդվածներ տեսական ֆիզիկայից, որոնց մեծ մասը դեռ հրատարակված չեն: Ունեմ չորս երեխա՝ երեք որդի և մի դուստր:

Ձերդ Գերազանցություն, քսաներորդ դարը ֆիզիկական գիտության համար՝ հատկապես տեսական ֆիզիկայի համար սկսվեց հեղափոխական գաղափարներով և ահա թե ինչու է այդ ժամանակաշրջանը կոչվեց հրաշքների ժամանակ: Բայց քսաներորդ դարը սկսվեց նաև Միջազգային Սիոնիզմի կողմից հրձիգված բազմաթիվ հեղափոխություններով և Համաշխարհային պատերազմներով, այնպես ինչպես որ նրանք փորձում են անել այժմ:

Դա նաև այն ժամանակն էր, երբ 1905 թ.-ին ֆիզիկայի հեղինակավոր ամսագրեր, ինչպիսին Ֆիզիկայի Տարեգիրքն էր (Annalen der Physik), սկսեցին տպագրել տեսական ֆիզիկայի հոդվածների շարք: Բայց այդ ներկայացված հոդվածներից անհետանում էին գլխավոր հեղինակիների անունները և գրագողությունը դարձավ զանգվածային: Օրինակ՝ անգամ բնօրինակ հոդվածից լրիվ ջնջվեց Սերբուհի Միլեվա Մարիչի անունը, փոխարենը գրվեց իր Եբրայեցի և Սիոնիստ ամուսնու անունը: Տաս տարի անց՝ 1915 թ.-ին Գերմանացի մաթեմատիկոս Դեվիդ Հիլբերտի կողմից Գոթինգենի ակադեմիա ներկայացված բնօրինակ հոդվածները պատառոտեցին և այնուհետև ամբոջ հոդվածը գողացան:

Գիտական հոդվածների այս համատարած գրագողությունների հետևանքով գիտության մեջ, հատկապես Հարաբերականության տեսության ասպարեզում, սկսվեց առաջնության ու հեղինակության վեճերը, որը և գիտության մեջ սկիզբ դրեց այլախոհական շարժման:

Այդ չար ուժերը, ովքեր զանգվածաբար գրագողության ենթարկեցին Գերմանացի, Ֆրանսիացի, Դանիացի, Իտալացի, Շոտլանդացի, Ռուս և պարզապես բոլոր եվրոպացի գիտնականների գաղափարները, հանուն միայն մեկ մարդու՝ ում նրանք դարձրեցին ֆիզիկայի կուռք և դարի մարդ՝ նախապատրաստելով նրան իրենց որոշակի չար ծրագրերի համար:

Եվ այդ խարդախ սիոնիստ անձը, ում դիմանկարը կախված է աշխարհի գրեթե բոլոր՝ ներառյալ նաև Ռուսաստանի, յուրականչյուր ֆիզիկայի ամբիոնում, հանդիսանում է գիտական հասարակության մեծագույն խայտառակությունը: Եթե որևէ մեկը փորձ անի քննադատել Հարաբերականության Հատուկ Տեսությունը կամ առաջարկել այլընտրանքային տեսություն, ապա բոլոր հիմնական գիտական ամսագրերը կմերժեն այդպիսի հոդվածների հրատարակումը առանց գրախոսման ուղարկելու: Սա ճիշտ է նաև Ռուսական ֆիզիկայի ամսագրերի համար, ինչպես օրինակ «JETP Letters», «UPN» և այլ ֆիզիկայի ամսագրերի համար:

Ինչքանով որ ես եմ հասկանում, Հայզենբերգի քվանտային տեսությունից (1925թ.) և Դիրակի հարաբերական քվանտային տեսությունից (1928թ.) հետո տեսական ֆիզիկան դադարեց գոյություն ունենալուց: Ութսունինից տարի է անցել այդ օրերից և որևէ առաջընթաց տեսական ֆիզիկայում բոլորովին չի գրանցվել: Եվ տեսական ֆիզիկայում գոյություն ունեցող այդպիսի

երկարատև դատարկությունը լցնելու համար շատ պատեհապաշտ «ֆիզիկոսներ» (որոնց ազգային ծագումը գաղտնիք չէ), առաջադրեցին և նպաստեցին արհեստական ու կեղծ տեսությունների առաջացմանը, ինչպես օրինակ՝ «string theory», «super string theory», «K theory», «black hole theory», «big bang theory» և այսպես շարունակ… Եվրոպան և ամբողջ Աշխարհը ընկղմվեց մի նոր խավար դարաշրջան:

Բայց ամենադժվար պահերին էլ միշտ կա ՀՈՒՅՍ…

Վերջին 45 տարիների ընթացքում ես եղել եմ որպես այլախոհ գիտնական (ինչպես պրոֆեսոր Լոգունովը Ռուսաստանում)՝ փորձելով ապացուցել, թե ինչն է սխալ հարաբերականության հատուկ կամ ընդհանուր տեսություններում: Մենք տեղյակ ենք նաև որ մինչև այժմ էլ տարբեր ֆիզիկոսների կողմից ստեղծվում են շատ նոր տեսություններ, անվանելով դրանք «Հարաբերականության այլընտրանքային տեսություն» կամ «Հարաբերականության նոր տեսություն» և այլն: Ես նույնպես այդպես էի վարվում մինչև վերջերս: Բայց ավելի ուշ ես հիշեցի Մեծն Սոկրատեսի իմաստուն խոսքերը՝ «Փոփոխության գաղտնիքը կայանում է նրանում, որպեսզի քո էներգիան կենտրոնացնես ոչ թե հնի դեմ պայքարելու վրա, այլ նորը ստեղծելու վրա»:

Ահա թե ինչու 2012 թվականին, երբ բոլոր չար ուժերը գուժում էին աշխարհի վերջը, մենք 2012 թվականը հայտարարեցինք որպես նոր հրաշքների տարի և ստեղծեցինք «Հայկական Հարաբերականության Տեսություն - Միաչափ Շարժում» հիմնարար աշխատությունը: Մենք մեր այս աշխատությունը գրանցեցինք ԱՄՆ-ի հեղինակային իրավունքի պաշտպանության գրասենյակում և ՄԲ-ի հեղինակային իրավունքի վկայության գրասենյակում հենց այդ նույն «աշխարհի վերջ»-ի օրը՝ 2012 թ.-ի Դեկտեմբերի 21-ին, ինչպես նաև մենք գրքի տեսքով հրատարակեցինք այն Հայաստանում 2013 թ.-ի Հունիսին:

Եվ այսպիսով ֆիզիկայում 100 տարվա հավատաքննության դարաշրջանն ավարտվեց և գիտության մեջ սկսբնավորվեց Հայկական հեղափոխության դարաշրջանը:

Այժմ մենք աշխատում ենք ավարտել « Հայկական Հարաբերականության Տեսությունը եռաչափ տարածության մեջ» և շատ ուրիշ բաներ…

Այս նամակին կցված է իմ առաջին նամակը՝ ուղղված Ձեզ, Հայերեն լեզվով (2 էջ), մեր հիմնարար աշխատությունը, Հայերեն լեզվով (86 էջ), այդ աշխատության համառոտ հաղորդագրությունը, Անգլերեն լեզվով (4 էջ), Հայկական և Լորենցիան հարաբերականության բանաձևերի պատկերավոր համեմատությունները, Անգլերեն լեզվով (10 էջ), մեր նամակը ուղղված բոլոր ճշմարտություն որոնողներին, Անգլերեն լեզվով (1 էջ) և մեր կարճ կենսագրականներն Անգլերեն լեզվով (2 էջ): Ցավով եմ հայտնում, որ ես չունեմ հնարավորություն թարգմանելու համար մեր հիմնարար աշխատությունը Անգլերեն, Ռուսերեն կամ Գերմաներեն՝ ընթերցողների ավելի լայն շրջանակներին ծանոթացնելու համար:

Ձերդ Գերազանցություն, խնդրում եմ ներել համարձակությունս՝ Ձեզանից շնորհ խնդրելու համար: Եվ այդ շնորհը, որը ես կցանկանայի խնդրել Ձեզանից, ոչ թե Լեռնային Ղարաբաղի անկախության ճանաչումն է, որը արդեն 20 տարի նույն իրավիճակում է, ինչ իրավիճակում այժմ հայտնվել է Ղրիմը: Եվ ես լիովին կիսում եմ Ձեր զարմանքը թե. «… ինչո՞ւ Կոսովոյին թույլատրված է անկախանալ, իսկ Ղրիմի բնակիչներին թույլատրելի չէ: Հետաքրքիր է իմանալ թե ինչո՞ւ չի կարելի…»: Թույլ տվեք շարունակել Ձեր տրամաբանությունը և ավելացնել՝ «…իսկ ինչո՞ւ Լեռնային Ղարաբաղի Հայերին թույլատրելի չէ ինքնորոշվել, ինչո՞ւ…»: Մենք կատարեցինք մեր դաշնակցի պարտքը ՄԱԿ-ում և քվեարկեցինք ազգերի կամքի ազատ

արտահայտման օգտին, ընդունելով Ղրիմի բնակչության ինքնորոշման իրավունքը: Այժմ Ռուսաստանի հերթն է պաշտպանելու Արցախի բնակչության ինքնորոշման իրավունքը: Բայց դա այն չէ, ինչ որ ես փորձում եմ Ձեզանից որպես շնորհ խնդրել:

Շնորհը, որ ես հայցում եմ Ձեզանից, դա այն է, որպեսզի Դուք ուղղեք տեսական ֆիզիկայում ստեղծված այս խայտառակությունը, ներկայացնելով մեր՝ «Հայկական Հարաբերականության Տեսություն – Միաչափ Շարժում» աշխատությունը Շվեդիայի Թագավորական Ակադեմիային, որպես Ֆիզիկայի բնագավառում Նոբելյան մրցանակի թեկնածու 2015թ.-ին՝ Հայոց Մեծ Եղեռնի 100-րդ տարելիցի կապակցությամբ:

Ձերդ Գերազանցություն, մեր աշխատությունը և գալիք մնացած հոդվածները նպատակ ունեն տեսական ֆիզիկայում ստեղծելու նոր վերածնունդ: Այս գիտական աշխատությունը այդ նպատակի ճանապարհին առաջին քայլն է միայն: Մենք հավատում ենք, որ անգամ մեկ հոդվածը կարող է արթնացնել մարդկությանը և կրկին անգամ լուսավորել աշխարհը սրբազան գիտելիքներով և Տիեզերքի կորսված իմաստությամբ:

Սա իսկապես պատմական ժամանակաշրջան է լուսավորելու համար Աշխարհը Հայկական Հարաբերականության Տեսությամբ:

Երկու շաբաթ առաջ ես կարդացի մի հոդված Ուկրաինական ճգնաժամի մասին, որտեղ Իսրայելի պաշտպանության նախարարը՝ Մոշե Յալոնը, ահազանգում էր, որ «սա քաղաքակրթությունների պատերազմ է»: Ես համաձայն եմ նրա հետ, որ սա իսկապես ցեղային պատերազմ է՝ Արմենոիդ և չար ցեղերի միջև, որն արդեն ընթանում է հազարավոր տարիներ: Այդ նույն չար ուժերն են, որոնք կարողանում են հրահրել եղբայր ազգերին կռվելու իրար դեմ, այնպես, ինչպես որ մենք ականատես ենք լինում այժմ, երկու Սլավոնական ազգերի՝ Ռուսաստանի և Ուկրաինայի հակամարտության ժամանակ:

Նույնպես նաև մեկ շաբաթ առաջ ես կարդացի մի հոդվածը, որտեղ նշվում էր, որ «Ես ավելի քան համոզված եմ, որ Վլադիմիր Պուտինի Ռուսաստանը Սպիտակ ցեղի վերջին հույսն է»: Եվ այդ հոդվածը ավարտվում էր հետևյալ հարցադրումով. «Եթե Ռուսաստանը չընդիմանա Միջազգային Հրեությանը, ապա ես չգիտեմ, թե ով կկարողանա»:

Ես նաև գիտեմ, որ Սպիտակ ազգերի ազգայնական շարժման կենտրոնը Արևմտյան Եվրոպայից տեղափոխվել է դեպի Արևելյան Եվրոպա, ավելի ճշգրիտ՝ Աշխարհում Ազգային Սոցիալիզմի պայքարի կենտրոնն այժմ գտնվում է Ռուսաստանում, Ձերդ գերազանցության շնորհիվ:

Ահա թե ինչու ես մեծ հույս ունեմ, որ Դուք կարող եք օգնել ինձ բարեփոխելու տեսական ֆիզիկան և այն նորից դարձնելու իսկական ճշգրիտ գիտություն:

Մեծ հարգանքով՝

Ռոբերտ Նազարյան
robert@armeniantheory.com